

ת"פ 7079/09/16 - מדינת ישראל נגד א' ס', א' ס' בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7079-09-16 מדינת ישראל נ' ס' ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פינקלשטיין

נגד

הנאשמים: 1. א' ס'

א' ס' בע"מ

שניהם ע"י ב"כ עו"ד רומח שביט

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע סדרת עבירות בניגוד להוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ).
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, החל מחודש יולי 2011 ועד לחודש אפריל 2014, היה נאשם 1 (להלן - הנאשם) המנהל הפעיל של נאשמת 2 (להלן - הנאשמת). הנאשמת היתה חברה פרטית מוגבלת במניות, שנרשמה כעוסק מורשה לעניין הוראות חוק מע"מ.
3. במסגרת הכרעת הדין הורשעו הנאשמים בשני האישומים, שבהם הם הואשמו בכתב האישום, כלהלן:

אישום ראשון - קבלת חשבוניות פיקטיביות משלוש חברות שונות וניכוי מס התשומות הכלול בהן:

הנאשמים הורשעו בכך שבתקופה שבין חודש יולי 2011 לבין חודש ינואר 2014 קיבלו לידיהם 58 חשבוניות פיקטיביות, על שם שלוש חברות שונות (חברת פרנדיס, חברת דוד יוסף וחברת פולי זהב), בסך כולל של **11,014,894 ₪**.

הנאשמים רשמו את החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכו את התשומות הגלומות בהן - **בסך כולל של 1,899,516 ₪** - בדוחות שהגישו על שם הנאשמת למנהל מע"מ; והכל במטרה להתחמק מתשלום מס ובנסיבות מחמירות.

אישום שני - ניכוי מס תשומות בהיעדר מסמכים:

הנאשמים הורשעו בכך שבתקופה שבין חודש אוקטובר 2011 לבין חודש אפריל 2014 הם הצהירו בדוחות התקופתיים שהגישו למנהל מע"מ על מס תשומות בסך כולל של 13,927,365 ₪, בעוד

עמוד 1

שבפועל עמד מס התשומות על סך כולל של 9,983,455 ₪.

הנאשמים דרשו אפוא מס תשומות בהיעדר מסמכים **בסך כולל של 3,943,910 ₪** והגישו דוחות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס.

4. על רקע זה הורשעו הנאשמים, בהכרעת הדין, כלהלן:

באישום הראשון - בביצוע 58 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ ובעבירה נוספת לפי הוראות סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

באישום השני - בביצוע עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.

5. הכרעת הדין היא רחבת-היקף ואין מקום לחזור על פרטיה כאן. בתמצית שבתמצית ולצורכי גזר הדין בלבד יצוין כי במהלך המשפט צומצם גדר המחלוקת העובדתית שבין הצדדים, באופן שההגנה לא כפרה עוד בעובדות החשבוניות שנטענו בכתב האישום אלא התמקדה בטענות לאמיתות החשבוניות והניכויים. טענות הגנה אלה נדחו בהכרעת הדין, וזאת על יסוד מכלול הראיות שהובאו לפני בית המשפט במהלך המשפט, כמו גם בהסתמך על שיקולי היגיון ושכל ישר (ר' בפסקה 93 להכרעת הדין ואילך). יוטעם, כפי שנקבע בפסקה 95 להכרעת הדין, כי **"בפרשה זו הוצגה מטעם המאשימה מסכת ראייתית איתנה במיוחד"** - וממילא ביצוע העבירות על ידי הנאשמים הוכח בבית המשפט כדבעי.

6. לא למותר לציין כי בשמיעת התיק נגרמו עיכובים רבים, הן לפני מתן הכרעת הדין והן לאחר מכן. כפי שצוין בהכרעת הדין (בפסקה 6), בשמיעת הראיות נגרמו בזמנו עיכובים שונים בשל מחלוקות שנפלו בין הנאשם לבין בא-כוחו דאז, אך גם בשל היעדרות הנאשם ממספר דיונים בגין בעיות רפואיות שונות.

7. לאחר מתן הכרעת הדין נקבעו תנאים להבטחת המשך התייצבות הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 146 ואילך), אך כפי שהסתבר בדיעבד הנאשם לא קיימם ואף לא התייצב למועד שנקבע לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש. טיעונים אלה נשמעו בהמשך בהיעדר הנאשם, ששוב לא התייצב, ונקבע דיון נוסף לשמיעת דברו האחרון של הנאשם לעונש תוך הוצאת צווי הבאה (שם, בעמ' 158). בסופו של דבר אותר הנאשם ונעצר, רק לאחר חלוף זמן משמעותי, ועל כן דבריו האחרונים לעונש נשמעו בחלוף כעשרה חודשים ממועד מתן הכרעת הדין (שם, בעמ' 165).

ב. עיקר הראיות לקביעת העונש:

8. ב"כ המאשימה הגיש את תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה לנאשם, יליד שנת 1960 (כבן 60 שנים כיום), 11 הרשעות קודמות. מרבית ההרשעות הקודמות הן בגין עבירות רכוש ואלימות, והנאשם אף נשפט בעברו לעונשי מאסר בפועל, לנשיאה מאחורי סורג ובריח.

9. בנוסף הגיש ב"כ המאשימה את פסק הדין שניתן בהרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם (ת"פ (שלום ת"א) 55102-12-12 **מדינת ישראל נ' ס' ואח'**, סומן ע/2, להלן - התיק הקודם). התיק הקודם, כמו התיק שלפניי, הוגש נגד שני הנאשמים ועניינו בעבירות דומות מאוד לענייננו, אשר נעברו בין חודש יוני 2009 לבין חודש יוני 2010. לאחר שמיעת הראיות בתיק זה הורשעו הנאשמים בעבירות בהן הם הואשמו שם, וזאת בגין **ניכוי מס תשומות שנכלל ב-29 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ-1.9 מיליון ₪**.

יש לציין כי בגזר הדין בתיק הקודם נקבע מתחם עונש הולם שבין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של דבר הושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של שנתיים, בצירוף מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 75,000 ₪. על הנאשמת - שכבר אז היתה חברה שאינה פעילה - נגזר קנס סמלי. יוער, כי גם במסגרת ההליכים בתיק הקודם נגרמו דחיות ועיכובים שונים בעטיו של הנאשם (ר' בפסקאות 7-8 להכרעת הדין מיום 27.10.2015 וכן בפסקה 28 לגזר הדין מיום 30.05.2016).

10. עוד הגיש ב"כ המאשימה מכתב שאותו שלח לב"כ הנאשמים דאז, במסגרת התכתבות שנערכה ביניהם אגב ניהול התיק הקודם. במכתב (מיום 29.04.15, סומן ע/3) ציין ב"כ המאשימה כי עומד להיות מוגש נגד הנאשמים כתב אישום נוסף (הכוונה לכתב האישום בתיק שלפניי), אשר יכלול אישום בגין קיזוז תשומות על סמך חשבוניות פיקטיביות (של חברת פרנדיס) בסך של 665,263 ₪ וכן אישום בגין קיזוז תשומות בהיעדר מסמכים בסך של 6.2 מיליון ₪ לערך.

11. ב"כ הנאשמים, מצידו, הגיש שלושה מסמכים, אשר נערכו לצורך דיונים בוועדת השחרורים במהלך תקופת מאסרו של הנאשם בגין התיק הקודם (סומנו ס/1 עד ס/3). ממסמכים אלה עולה כי בתקופת מאסרו האחרונה השתתף הנאשם בהליך טיפולי, במסגרת קבוצה ייעודית לעברייני מרמה. גורמי הטיפול בשב"ס וברש"א ציינו התרשמות חיובית יחסית מהנאשם, אשר **"לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מבין את המניעים לביצוע העבירה..."** (ר' ס/2 מיום 23.07.17, תחת "טיפול סוציאלי").

12. בדו"ח האחרון שצורף צוין לגבי הנאשם, מצד אחד, כי מדובר **"ברצידיביסט, בעל דפוסי התנהגות עברייניים, על פניו מנהל חיים נורמטיביים אך נוהג בעבריינות"**. עם זאת ומצד שני, צוין גם כי התנהלות הנאשם כיום **"מעידה על קבלת סמכות וגבולות, כיום נמצא בטיפול בניגוד למאסריו הקודמים ונראה שמנצל מאסר זה לבחון את אורחות חייו"** (ר' ס/3 מיום 01.10.17).

13. לאחר הדיון האחרון הוסיף הסניגור והגיש, באישור בית המשפט, מסמך רפואי מיום 13.04.20 בעניין מצבו הנפשי של הנאשם (ר' במסגרת בקשה מס' 45). זאת, כחלק מראיות ההגנה לקביעת העונש וכהסבר לאי התייצבות הנאשם כאמור לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש לאחר מתן הכרעת הדין (בפרוטוקול, עמ' 165 שורה 11 ואילך). כעולה מהמסמך, הנאשם - שאין לו עבר פסיכיאטרי - סובל כיום מחרדה ומדיכאון, עד כדי הרהורים אובדניים, והומלץ לו על טיפול תרופתי. הרקע למצב זה נעוץ, כאמור במסמך, במצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, כמו גם בחוויות השליליות שחווה במהלך מאסרו האחרון.

ג. עיקר הטיעונים לעונש:

14. ב"כ המאשימה עמד בטיעוניו על פרטי המעשים שבגינם הורשע הנאשם, כפי שנקבעו במסגרת הכרעת הדין. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת המעשים - שחלק לא מבוטל מהם בוצע **לאחר** הגשת כתב האישום בתיק הקודם - ובמיוחד את מספרן הרב של עבירות המס ואת הנזק שנגרם לקופה הציבורית כתולדה מביצוען. לא זו בלבד שהגשת כתב האישום בתיק הקודם לא מנעה מהנאשם להמשיך בביצוען של עבירות דומות, אלא שהוא אף הגדיל משמעותית את היקפן, שכן בתיק דנא מדובר בעבירות בהיקף מס כולל של **5.8 מיליון ₪ בקירוב**.

15. ב"כ המאשימה הוסיף והדגיש, בהקשר לסוגיית התיק הקודם, כי הנאשם הוא זה שבחר, בנסיבות השמורות עמו, שלא לצרף תיק זה לתיק הקודם - על אף המכתב שנשלח כאמור לסניגור דאז (ר' ס/3).

וכן בפרוטוקול, עמ' 151 שורה 28 ואילך). לכן, כך לטענת ב"כ המאשימה, בעניין זה אין לנאשם להלין אלא על עצמו.

16. עוד עמד ב"כ המאשימה על הקביעות השונות בגזר הדין בתיק הקודם, תוך שהצביע על נקודות הדמיון וההשקה שבין מעשיו והתנהלותו של הנאשם שם לבין מעשיו והתנהלותו בתיק זה. זאת, הן בשימוש בחשבונות פיקטיביות והן בהיעדרויות מהדיונים, שהובילו לדחיות ולהתמשכות ההליכים המשפטיים. בהקשר זה הטעים ב"כ המאשימה כי בשני המקרים לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו ולא הסיר את מחדליו, כך שהנזק החמור שנגרם לקופת הציבור לא תוקן במאומה.

17. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, שבין 50 חודשי מאסר בפועל לבין 80 חודשי מאסר בפועל. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציין ב"כ המאשימה, כאמור, את מכלול הנסיבות המחמירות, לרבות עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הגם שלא טען למיקום קונקרטי. עוד עתר ב"כ המאשימה להשתת עונש של מאסר מותנה וקנס כספי כבד מאוד, שבין חצי מיליון ₪ לבין מיליון וחצי ₪.

18. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בעתירתו העונשית, הגם שבחלקה ישנה מאוד - עוד מלפני כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין. עם זאת יש להעיר, כי הפסיקה שאלה הפנה ב"כ המאשימה אינה תומכת במתחם העונש המחמיר לו הוא טען, כלהלן:

ברע"פ 8336/18 **עודה נ' מדינת ישראל** (05.12.2018), אליו הפנה ב"כ המאשימה, דובר במקרה חמור מעניינו, שכן דובר בחשבונות פיקטיביות בסך כולל של 35 מיליון ₪, אשר המס הגלום בהן הוא 5.6 מיליון ₪ לערך, וכן בניכוי מס תשומות שלא כדין בסך נוסף של 3 מיליון ₪ לערך - כלומר בסכום מס כולל של 8.6 מיליון ₪ לערך. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה של **בין שנתיים וחצי לבין חמש שנים** והושתו על הנאשם דשם שלוש שנות מאסר וקנס כבד. ערכאת הערעור הקלה מעט בדינו, ל-32 חודשי מאסר בפועל, וכן המירה את הקנס במאסר קצר נוסף.

באופן דומה, בעפ"ג (מחוזי י-ם) 21791-08-17 **מואמנה נ' מדינת ישראל** (21.03.2018), דובר אמנם בסכום מס נמוך מבעניינו (בסך כולל של מעל 3.5 מיליון ₪), אך במאות חשבונות פיקטיביות השייכות לשבעה עוסקים שונים. נקבע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה **שבין שנתיים לבין ארבע וחצי שנים**. על הנאשם דשם - בעל עבר פלילי מכביד, שהודה ונטל אחריות אך לא הסיר מחדלים - הושת עונש של שלוש שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 40,000 ₪.

19. ב"כ הנאשמים, מצידו, טען כי נגרם לנאשם עוול ונזק ממשי כתוצאה מהגשת שני כתבי אישום - בתיק הקודם ובתיק זה - הגם שעניינם-למעשה הוא באירוע מתמשך אחד בלבד. לשיטתו, מדובר בהפרדה מלאכותית הגורמת באופן בלתי נמנע להשתת ענישה כפולה על הנאשם. בהקשר זה הטעים ב"כ הנאשמים כי כבר בעת הגשת כתב האישום הקודם היו בידי היחידה החוקרת חלק ניכר מחומרי החקירה בעניין התיק דנא, בו כתב האישום הוגש רק בחלוף כארבע שנים ממועד ביצוע העבירות ורק לאחר שנגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל בגין התיק הקודם.

20. לשיטת ההגנה, בנסיבות אלה נגרם לנאשם נזק ממשי, שכן ברור כי אם העבירות מושא שני כתבי האישום היו נידונות במאוחד היה נגזר על הנאשם עונש מופחת, לשיטת הסניגור אף לא חמור בהרבה מהעונש שנגזר עליו בתיק הקודם. יתר על כן, גם בפנייתו הנ"ל של ב"כ המאשימה לסניגור הקודם (ע/3) לא היה כדי לשנות, שכן באותו שלב המשפט בגין התיק הקודם כבר התנהל, לאחר שהנאשמים

כפרו באשמה, ולכן לא עמדה לנאשמים כל אפשרות מעשית לצירוף התיקים.

21. אשר למתחם העונש ההולם לא חלק ב"כ הנאשמים על חומרת המעשים ועל הפגיעה בערכים החברתיים, שנגרמה כתולדה מהם, אך טען כי המתחם לו עתר ב"כ המאשימה הוא מופרז לחומרה. לשיטת הסניגור, מתחם העונש ההולם הראוי במקרה זה הוא זהה למתחם שנקבע בתיק הקודם, דהיינו: מתחם שבין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. עם זאת הוסיף הסניגור וטען כי לשם עשיית צדק עם הנאשם - שנשא כבר עונש מאסר בפועל בגין התיק הקודם, מבלי שניתנה לו הזדמנות ריאלית לצירוף התיקים - ראוי לחרוג לכך קולה מהמתחם האמור.
22. עוד עמד ב"כ הנאשמים על נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כאמור כבן 60 שנה כיום. לנאשם ארבעה ילדים, בהם ילדה קטנה כבת 8 שנים. הנאשם שוחרר מהמאסר שאותו נשא בגין התיק הקודם לפני כשנה וחצי בלבד ומאז הוא מתקשה להתפרנס למחייתו. מצבו הכלכלי של הנאשם הוא קשה ביותר והוא מתגורר בחדר בביתו של אחיו, לאחר שאשתו עזבה אותו. יתר על כן, גם מצבו הבריאותי של הנאשם הוא כבי-רע. במהלך המשפט - ובעודו אסיר - עבר הנאשם צינתורים ואף ניתוח לב ועל כן מספר פעמים לא הובא לדיונים בהנחיית גורמי הרפואה בשב"ס.
23. ב"כ הנאשמים הוסיף והדגיש את חלופי הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, שביצוען הסתיים בשנת 2014. לשיטתו, לא ניתן לגלגל את מלוא האחריות לחלופי הזמן לפתחו של הנאשם, שכן גם המאשימה אחראית לו, בעיקר בשל שיהוי בלתי-סביר בהגשת כתב האישום. בנוסף, כך לטענת ב"כ הנאשמים, ראוי להתחשב בעובדה שהנאשם לא זכה במאסרו הקודם לשחרור מוקדם, על אף המלצות חיוביות (כפי האמור במסמכים 1/ס עד 3/ס), וזאת נוכח העובדה שתיק זה היה תלוי ועומד נגדו.
24. דברו האחרון של הנאשם לעונש לא נשמע במעמד שמיעת הראיות והטענות לעונש, שכן כפי שצוין לעיל הנאשם לא התייצב בבית המשפט. בסופו של דבר, ולאחר דחיית, הנאשם אותר רק לאחר הוצאת צווי הבאה ועל כן דברו האחרון לעונש נשמע באיחור רב. מכל מקום, בדברו זה תיאר הנאשם את נסיבות חייו המורכבות. הנאשם גם נטל, לראשונה, אחריות על מעשיו, ולו באופן חלקי, באומרו: **"הסתבכתי. בחרתי דרך שלא נכונה, אני יודע את זה. ככה התגלגלו העניינים עד שהכול נעצר. בית סוהר, חשבתי יגמר, ולא נגמר. מצד שני, לא נשאר לי בריאות... התפרקה לי המשפחה, אני התגרשתי. חצי מהילדים אני לא רואה אותם"** (בפרוטוקול, עמ' 165, שורה 18 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

25. בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם ולאחר מכן לגזור את עונשו בתוך מתחם זה. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, וכן במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
26. כידוע, הערכים החברתיים הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס הם ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה, ההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשויות המס. הפסיקה חוזרת ומדגישה כי אין לראות בעבירות מס משום עבירות רגולטוריות גרידא, שכן משמעותן המעשית היא גזל כספי הציבור. לכן - במיוחד כאשר מדובר בעבירות חמורות הכרוכות,

כבעניינו, במרמה ובשימוש בחשבונות פיקטיביות - מדיניות הענישה הנהוגה כוללת הטלת עונשי מאסר בפועל ממושכים, לנשיאה מאחורי סורג ובריח. משקל חומרה נוסף ניתן כאשר מדובר - שוב כבעניינו - בביצוע חוזר ונשנה של העבירות, במשך שנים ובהיקפים כספיים ניכרים.

27. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בשנים האחרונות, בעבירות מע"מ דומות ובסכומים דומים, מלמדת כי המתחם לו עתר ב"כ המאשימה הוא מחמיר מדי; וכפי שצוין כבר לעיל אף האסמכתאות אליהן הוא-עצמו הפנה מלמדות כך (ר' בפסקה 18 דלעיל). עם זאת ומצד שני, עתירת ב"כ הנאשמים לקביעת מתחם זהה לזה שנקבע בתיק הקודם היא מקלה מדי, שכן תיק זה הוא חמור בהרבה, בסכום מס כמעט משולש, בהשוואה לתיק הקודם.

28. לענין מדיניות הענישה הנהוגה יש להפנות - בנוסף לאסמכתאות אליהן הפנה ב"כ המאשימה, אשר צוטטו לעיל - גם לע"פ (מחוזי-ים) 37183-11-18 **חברת אמוקו לשמנים ודלק בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (27.05.2019) ולאסמכתאות המאזכרות שם. באותו מקרה דובר ב-67 חשבונות פיקטיביות וניכוי תשומות הגלומות בהן, בסכום כולל של כמעט 6 מיליון ₪, כלומר בהיקף עבירות דומה מאוד לעניינו. בית משפט השלום דשם קבע מתחם עונש הולם שבין שנתיים מאסר בפועל לבין חמש שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 60,000 ₪. הערעורים שהוגשו על גזר הדין - נדחו.

29. מקובל עליי טיעון הסניגור שלפיו ראוי ונכון שהמאשימה תגיש, ככל האפשר, כתב אישום אחד ומאוחד כאשר מדובר בעבירות מתמשכות דומות, וממילא שאם המאשימה פיצלה-כביכול כתבי אישום, יש לזקוף את הפיצול לזכותו של הנאשם ולהימנע מלמצות עמו את הדין. דא עקא, שבעניינו המשיכו הנאשמים לבצע עבירות דומות גם **לאחר** הגשת כתב האישום בתיק הקודם, ולתקופה לא מבוטלת. כמעט אין צריך לומר שבהתנהלות כזו - שיש בה עזות מצח של ממש - טמונה חומרה רבה נוספת, אשר מאזנת ומאיננת את האפשרות להתחשב בנאשמים בהקשר לאותן העבירות (מושא כתב האישום שלפניי) שאמנם נעברו בטרם הגשת כתב האישום.

30. בנסיבות אלה ובהתחשב בכל האמור לעיל אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

31. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

32. אשר לנאשם, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו כאמור הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש ואליומות. הנאשם נשפט בעבר לעונשי מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריח ואף הורשע במסגרת תיק הקודם בגין ביצוע עבירות דומות, הכרוכות בחשבונות פיקטיביות.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו, לרבות בילדיו, ויש להתחשב בכך.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא.

זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפטו וממילא אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין); הגם שבנסיבות כאלה הוא אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ונוטל אחריות על מעשיו.

עם זאת, בדברו האחרון לעונש קיבל הנאשם על עצמו את הדין, ולו במידה מסוימת. אמנם קבלת הדין לאחר הכרעת דין מרשיעה אינה שקולה להודאה ולנטילת אחריות בטרם שמיעת ראיות, אך בכל זאת יש לה משקל-קולה מסוים.

נתוני האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם, כאמור, כבן 60 שנה כיום. הנאשם עבר טיפולים רפואיים שונים וגם ניתוח בשל מחלת לב, וטענותיו אודות קשייו האישיים, הכלכליים והמשפחתיים לא נסתרו. בנוסף, במהלך מאסרו האחרון השתלב הנאשם בטיפול, שבמסגרתו נטל אחריות על מעשיו מתוך מגמה לבחינה ביקורתית של אורחות חייו (ר' בפסקאות 11-12 דלעיל).

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשם לא עשה מאומה לתיקון תוצאות מעשיו ולא הסיר מחדליו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - מאז ביצוע העבירות חלפו כבר שנים ארוכות. מדובר, כמובן, בשיקול לכף קולה. עם זאת, בהקשר זה יש להתחשב בכך שחלק לא מבוטל מהעיוכים בניהול המשפט נגרמו בשל התנהלותו של הנאשם, לרבות באי התייצבות לדיונים לאחר מתן הכרעת הדין.

33. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה כפות המאזניים מעוינות-למעשה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם במחצית מתחם העונש ההולם; הגם שמעט למטה הימנו.

34. אשר להטלת קנס - מדובר בעבירות פיסקליות ועל כן יש להשית בגין ענישה כלכלית ממשית. בהקשר זה מנעד הענישה הנוהג בפסיקה הוא רחב למדי ועל כן אין בו משום הנחייה חד משמעית. עם זאת, בתי המשפט נוטים להתחשב, בעת קביעת שיעור הקנס, בעובדה שנגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה משמעותית (הפוגע כמובן ביכולותיו הכלכליות), כמו גם במצבו הכלכלי-כללי של הנאשם (כאמור בהוראות סעיף 40ח לחוק העונשין). לעניין זה גם יודגש כי הטלת קנס שהנאשם לא יוכל לעמוד בו משמעה תוספת ענישה של מאסר בפועל, וברי כי זו אינה מטרתה של השתת הענישה הכלכלית.

35. בעניינו, טיעוניו של הנאשם אודות מצבו הכלכלי הקשה לא נסתרו ולפיכך יש מקום להתחשב בהם. בנוסף, בהקשר זה יש לתת את הדעת גם למצבו הרפואי המורכב של הנאשם, על הפגיעה הנגרמת מכך לאפשרויות ההשתכרות המוגבלות-ממילא שלו. לפיכך, במישור זה מן הראוי להקל עם הנאשם.

36. לבסוף ובעניינה של הנאשמת - מדובר כאמור בחברה שאינה פעילה ועל כן יש לגזור עליה קנס סמלי.

ו. סוף דבר:

37. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

(א) 34 חודשי מאסר בפועל.

על נאשם 1 להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 26.07.20 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשמים יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם 1 אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מסוג פשע לפי הוראות חוק מע"מ.

(ג) קנס בסך של 60,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2021 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

נאשמת 2:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח סיוון תש"פ, 10 יוני 2020, במעמד הצדדים.